

Ekonomisk kommentar

Varför har Riksbankens kvantitativa åtstramningar fått så små effekter?

Erik Andersson och Peter Kaplan

NR 3 2026, 28 maj

Varför har Riksbankens kvantitativa åtstramningar fått så små effekter?

Under 2022 övergick Riksbanken från kvantitativa lättnader (QE) — som under pandemin tillfört stimulans åt ekonomin — till kvantitativa åtstramningar (QT). Värdepapper fick förfalla och så småningom inleddes försäljningar, vilket krympte Riksbankens balansräkning. QT kunde samtidigt förväntas bidra till en mer åtstramande penningpolitik, främst via stigande riskpremier och en förändring av bankernas finansieringsmix då inlåningen — en relativt billig finansieringskälla — förväntades minska.

När nu QT i det närmaste slutförts har det visat sig att effekterna varit begränsade. Inlåningen har varit stabil och riskpremierna har inte ökat nämnvärt. Vi argumenterar för att det beror på att banker och lånefinansierade aktörer som hedgefonder har absorberat utbudet av värdepapper.¹ Den ökade efterfrågan från dessa aktörer har möjliggjort att bankernas finansieringsstruktur i stort kunnat hållas oförändrad — med fortsatt hög andel av relativt billig inlåning. Lånefinansierade köp innebär dessutom att det funnits begränsat behov från investerare att balansera om sina portföljer.

Om tillgången till eller kostnaden för finansiering utvecklas ogynnsamt för hedgefonder försämras deras möjlighet att hålla stora obligationsvolymerna. Det skulle i ett sådant läge sannolikt yttra sig i högre riskpremier för att attrahera andra investerare och troligen även minskad inlåning i banksystemet.

Författare: Erik Andersson och Peter Kaplan, verksamma vid avdelningen för finansiell stabilitet och avdelningen för penningpolitik på Riksbanken²

Riksbankens värdepappersinnehav: från QE till QT

Mellan 2015 och 2022 köpte Riksbanken stora mängder obligationer som en kompletterande penningpolitisk åtgärd, så kallade kvantitativa lättnader (eng. quantitative easing, QE). Syftet var att ge ytterligare penningpolitisk stimulans för att få inflationen

¹ Ekonomiska kommentarer är korta analyser om relevanta frågor för Riksbanken. Den kan författas av både enskilda direktionsledamöter och medarbetare på Riksbanken. Medarbetares kommentarer godkänns av avdelningschef medan direktionsledamöterna själva ansvarar för innehållet i sina kommentarer.

² Tack till kollegor för värdefulla synpunkter.

att öka och närma sig målet och att säkerställa kreditförsörjningen i ekonomin, inte minst under pandemin.³

Under 2022 gick Riksbanken sedan över till kvantitativa åtstramningar (eng. quantitative tightening, QT) genom att först låta dem förfalla utan att köpa nya och därefter börja sälja obligationer. Detta kunde förväntas bidra till att investerare ställer högre avkastningskrav (högre riskpremier) för att köpa det ökade utbudet av obligationer, dämpad kreditgivning och även till mindre inlåning hos bankerna.⁴ Hittills har de kontraktiva effekterna varit begränsade. Ränteskillnaden mot swap på exempelvis säkerställda obligationer har varit stabil eller till och med fallit, och bankernas inlåning har inte minskat i den utsträckning man kunde förvänta sig.

I den här kommentaren argumenterar vi för att de hittills begränsade effekterna av åtstramningarna bland annat beror på att köparna främst varit banker eller investerare som finansierat köpen med banklån. Detta innebär ett skifte av tillgångar på bankernas balansräkning från centralbankslikviditet till obligationsinnehav och utlåning (omvända repor). Effekterna hade troligen varit större om obligationerna i stället hade köpts av icke-banker och finansierats med befintliga medel på bankkonton. Det finns också andra faktorer som bidragit till att minska åtstramningarnas genomslag. Bland annat kan det bero på att åtstramningarna har varit förutsägbara för marknaden, men även att Riksbanken under perioden har sänkt styrräntan.

I den här analysen fokuserar vi främst på utvecklingen för säkerställda obligationer, även om Riksbanken också varit aktiv på statsobligationsmarknaden. Det är på marknaden för säkerställda obligationer som lånefinansierade aktörer har varit mest aktiva och därmed bidragit till lånetillväxten i banksystemet, parallellt med att Riksbankens balansräkning förändrats över perioden.

Kvantitativa åtstramningar påverkar bankernas inlåning

Kvantitativa åtstramningar verkar genom flera olika kanaler. En viktig kanal går via bankernas inlåning.⁵ Vi fokuserar på den i den här analysen.

I samband med åtstramningar kan bankernas inlåning minska, eftersom köpare som inte är banker betalar för de värdepapper Riksbanken säljer med medel från bankkonton. Då reduceras bankernas inlåning.⁶ Bankerna kan då behöva anpassa sig genom att göra förändringar av balansräkningens storlek eller struktur. När inlåningen minskar kan bankerna behöva ersätta bortfallet med någon annan marknadsfinansiering, som ofta är dyrare. Men de kan också till exempel minska sina likvida tillgångar eller

³ En samlad genomgång av de möjliga effekterna av kvantitativa lättnader (QE) ges i Riksbanken (2022) [Riksbanksstudie Riksbankens köp av värdepapper 2015-2022](#).

⁴ Med inlåning menas pengar på hushålls och företags bankkonton. Det är en betydande finansieringskälla för banker.

⁵ Se exempelvis [FSR 2024:1 FÖRDJUPNING – Hur påverkar kvantitativa åtstramningar bankerna?](#) eller Kaplan och Njie (2024)

⁶ När Riksbanken säljer obligationer till köpare som inte är banker sker betalningen via köparens bank. Köparens bank debiterar köparens inlåningskonto och reglerar betalningen genom att minska bankens tillgohavande hos Riksbanken. Köparen byter alltså bankinlåning mot obligationer, och bankens skuldsida minskar då i form av lägre inlåning. För en konceptuell genomgång se exempelvis Armelius m. fl. (2020).

dra ner på kreditgivningen. Dessa anpassningar kan riskera att dämpa den ekonomiska aktiviteten.

Åtstramningar kan även ge upphov till portföljomallokeringar hos de aktörer som köper obligationerna och därmed medföra spridningseffekter till andra tillgångsslag. Om obligationsköparna i stor utsträckning finansierar sina köp genom att sälja andra värdepapper kan priserna på dessa tillgångar pressas ner, det vill säga att relaterade räntor och riskpremier stiger. Sådana portföljomallokeringar kan förstärka de kontraktiva effekter som vi har beskrivit ovan.

Hittills har åtstramningarna fått begränsade effekter

Under åtstramningarna har bankernas inlåning varit förvånansvärt stabil, se diagram 1. Den ökade tydligt under lättnaderna, när säljare av obligationer fick betalt och medlen sattes in på bankkonton.⁷ Men någon motsvarande nedgång i inlåningen har däremot inte kunnat observeras under åtstramningarna.

Vår tolkning är att det skett transaktioner parallellt med att Riksbanken sålde och lät sina värdepapper förfalla, som har motverkat dess effekt på inlåningen. Bland annat har lånefinansierade aktörer, som hedgefonder, och banker ökat sina obligationsinnehav i betydande omfattning.⁸ Den förväntade avkastningen har varit god för hedgefonder och tillgången till och kostnaden för lånefinansiering har varit gynnsam. Det har gjort det attraktivt för dem att bygga upp innehav i säkerställda obligationer. Samtidigt har bankerna önskat ersätta minskad centralbankslikviditet med andra likvida tillgångar för att upprätthålla likviditetstäckningskravet (LCR). Det har de bland annat gjort genom att själva köpa obligationer.

Om banker köper lika mycket obligationer som Riksbanken säljer eller låter förfalla påverkas inte inlåningen i bankerna. Det beror på att anpassningen sker genom att bankernas tillgångar omfördelas, där centralbankslikviditet från Riksbanken ersätts av nyförvärvade obligationer. Samtidigt förblir banksektorns skuldsida oförändrad.

När lånefinansierade aktörer, som hedgefonder, köper obligationerna kan man förvänta sig samma effekt på inlåningen. Man kan förenklat beskriva detta genom två steg som sker samtidigt. Först minskar Riksbanken (och banksystemet) sin balansräkning när Riksbankens obligationsinnehav sjunker. Samtidigt ger banker ut ett nytt lån till en hedgefond som använder lånemedlen för att köpa obligationer. Nettoeffekten

⁷ Korrelationen mellan inlåning och Riksbankens obligationsinnehav under perioden är inte perfekt då det finns andra faktorer som påverkar inlåningen, bland annat hur annan typ av utlåning utvecklas och hur banksystemet finansierar sig. Men eftersom Riksbanken ökat och minskat sin balansräkning på kort tid från 2020 bör man kunna se en tydlig effekt på inlåningen. För flera resonemang kring det se exempelvis Andersson och Kaplan (2024) [Vad drev de kraftiga svängningarna i inlåningen mellan 2020 och 2023?](#)

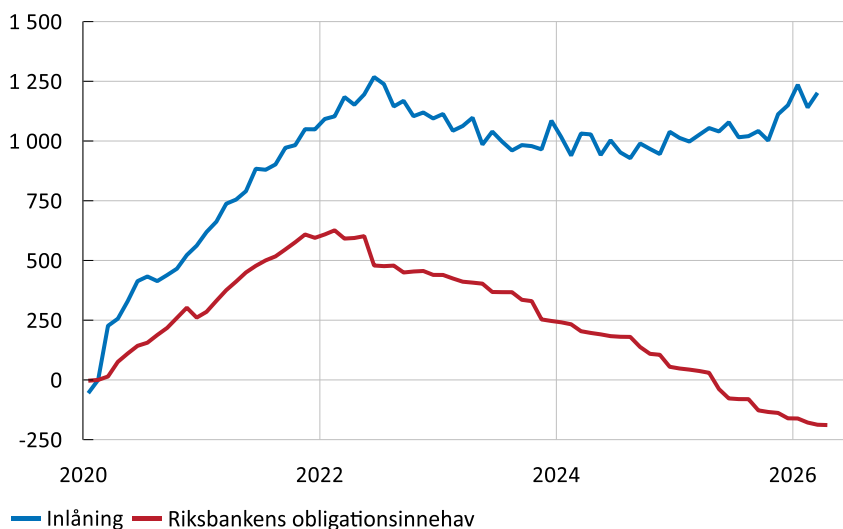
⁸ I bland annat FSR 2025:1 FAKTA – *Koncentrerat och lånefinansierat utländskt innehav i bankernas säkerställda obligationer* har det noterats att lånefinansierat innehav av säkerställda obligationer ökat betydligt sedan Riksbanken påbörjade åtstramningarna.

blir att storleken på banksektorns balansräkning förblir oförändrad och därmed också inlåningen.⁹

Denna tolkning får stöd av data när vi ser på utvecklingen i banksystemets obligationsinnehav och utlåning via omvända repor i nästa avsnitt.

Diagram 1. Bankernas Inlåning och Riksbankens obligationsinnehav under QE och QT

Miljarder kronor

Anm. Serierna är indexerade till 0 under januari 2020. Inlåning avser inlåning från icke-MFI i svenska kronor.

Källa: SCB:s finansmarknadsstatistik, Riksbankens veckorapport

Banker och lånefinansierade aktörer har i stort absorberat utbudet från Riksbankens innehav

För att undersöka om bankers och hedgefonders köp verkligen har absorberat Riksbankens obligationsförsäljningar analyserar vi banksystemets samlade obligationsinnehav och utlåning genom omvända repor. Utlåning via omvända repor visar utvecklingen av hedgefonders och andra finansiella intermediärers obligationsinnehav som finansierats genom repolån från banker.¹⁰

Till vänster i diagram 2 ser man att Riksbankens obligationsinnehav ökade betydligt mer mellan 2020 och 2022 än vad summan av bankernas obligationsinnehav och

⁹ Detta följer av att banker skapar pengar (inlåning) i samband med utlåning. Till skillnad från om en pensionsfond köper obligationer med redan existerande medel – vilket reducerar inlåningen – innebär lånefinansierade köp att ny inlåning skapas, se exempelvis McLeay m.fl. (2014).

¹⁰ I Diagram 6 i appendix kan man se att det är framför allt banksystemets omvända repor mot utländska motparter som drivit den totala omvända repo-volymen från 2020 och framåt. Mikrodata visar att majoriteten av dessa lån är mot hedgefonder och andra aktörer som investerar i svensk obligationsmarknad, primärt säkerställda obligationer. För vidare resonemang, se även FSR 2025:1 FAKTA – Koncentrerat och lånefinansierat utländskt innehav i bankernas säkerställda obligationer.

utlåning via omvända repor minskade. I mars 2022 uppgick skillnaden till omkring 300 miljarder kronor. Den skillnaden visar vilket bidrag de kvantitativa lättnaderna har haft på inlåningen i banksystemet. Den ökade inlåningen bör ha genererat portfölj-effekter i ekonomin där obligationssäljarna fick inlåning som de sedan troligen investerade i andra tillgångar.¹¹ En mer indirekt effekt är att banksystemet minskade sin långfristiga finansiering i säkerställda obligationer när likviditeten och inlåningen ökade, och i stället ökade sin korta finansiering genom utgivning av certifikat.¹²

Till höger i diagram 2 framgår att storleken på förändringen av bankernas värdepappersinnehav och omvända repor från 2022 i hög grad motsvarar minskningen i Riksbankens obligationsinnehav. Den samvariationen tyder på att banker och lånefinansierade aktörer har absorberat största delen av de obligationer som tillförts på marknaden genom Riksbankens åtstramningar. Bland annat har bankerna köpt likvida tillgångar som statsobligationer, kommunobligationer och säkerställda obligationer för att kompensera för att centralbankslikviditeten minskat.¹³ Hedgefonder och andra repofinansierade aktörer har primärt köpt säkerställda obligationer, men även kommunobligationer och i mer begränsad utsträckning statsobligationer.¹⁴

Från att Riksbanken påbörjade kvantitativa åtstramningar i början av 2022 till årsskiftet 2025 hade utländska aktörer, vilket i stort är hedgefonder och andra intermediärer, ungefär köpt motsvarande volym som Riksbanken hade minskat sitt innehav i säkerställda obligationer.¹⁵ För statsobligationer hade bankerna köpt drygt 40 procent av Riksbankens volymer. Drygt 20 procent av statsobligationerna har köpts av utländska aktörer, vilka troligen är en blandning av lånefinansierade aktörer och investerare som finansierat sig via inlåning. För kommunobligationer har bankerna och utlandet ökat sitt innehav betydligt mer än Riksbanken har minskat sitt innehav.

Att banker och hedgefonder haft en framträdande roll under åtstramningarna innebär dessutom att spridningseffekterna till andra tillgångsslag bör ha blivit begränsade. Deras portföljallokeringar bör ha varit små, eftersom köpen endast i liten utsträckning tycks ha finansierats genom försäljningar av andra värdepapper. Därmed bör de delvis ha kunnat undvika en bredare prispress och stigande räntor på andra tillgångar. På så sätt torde de kontraktiva effekterna av åtstramningarna ha dämpats ytterligare. Eftersom inlåningen inte minskat under den här perioden har bankerna haft

¹¹ Andersson m.fl. (2022) indikerar att Riksbankens värdepappersköp bidrog till mer expansiva finansiella förhållanden vilket innebär att det troligtvis skedde portföljallokeringar under perioden.

¹² I artikeln i [FSR 2024:1 FÖRDJUPNING – Hur påverkar kvantitativa åtstramningar bankerna?](#) visas hur de tre storbankerna i Sverige har anpassat sin skuldsida gentemot en ökad inlåning till följd av Riksbankens värdepappersköp. Med ökad inlåning har man kunnat minska volymen långfristiga obligationer och öka mängden kortfristiga certifikat, samtidigt som likviditetstäckningskvoten, LCR, har varit relativt oförändrad.

¹³ Under kvantitativa åtstramningar minskar bankernas likvida tillgångar, HQLA, som de behöver för att uppfylla likviditetsreglerna. Ett sätt för en bank att anpassa sig till minskad centralbankslikviditet är att köpa andra likvida tillgångar, vilket visas i Diagram 7 i appendix.

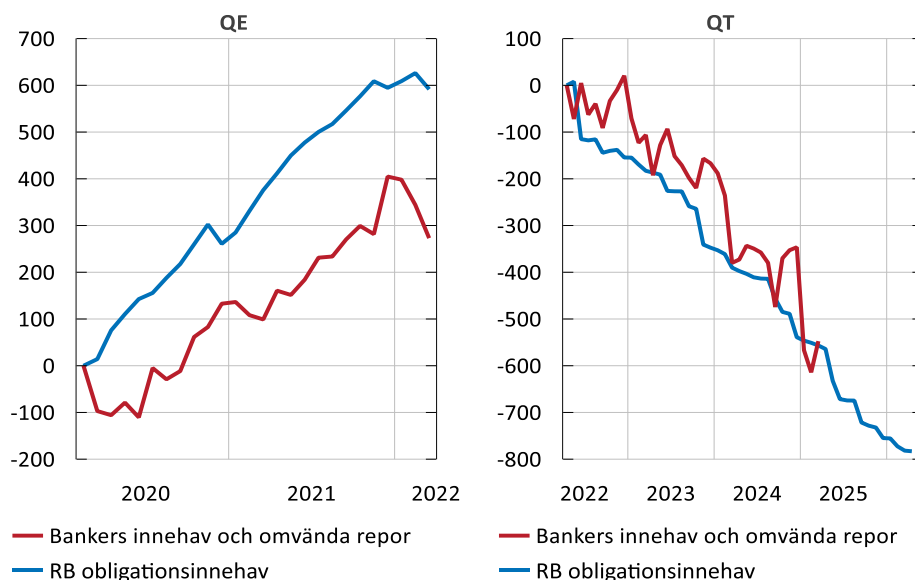
¹⁴ I FSR 2025:1 FAKTA – *Koncentrerat och lånefinansierat utländskt innehav i bankernas säkerställda obligationer* indikerar att bankernas omvända repovolym mot utländska aktörer främst har säkerställda obligationer som underliggande säkerheter.

¹⁵ Utvecklingen av bankers, utlandets och Riksbankens innehav av säkerställda obligationer, statsobligationer och kommunobligationer under kvantitativa åtstramningar visas i diagram 8, 9 och 10 i appendix.

begränsade incitament att anpassa skuldsidan med annan längre marknadsfinansiering, exempelvis säkerställda obligationer.¹⁶

Diagram 2. Bankers obligationsinnehav och omvända repor under QE och QT

Miljarder i svenska kronor

Anm. Den vänstra serien är indexerad till 0 under februari 2020. Den högra grafen är indexerad till 0 under april 2022. Bankernas obligationsinnehav och omvända repor har multiplicerats med -1 för att illustrera skillnaden mellan dessa serier i förhållande till Riksbankens obligationsinnehav. Skillnaden mellan den blå och röda serien blir därmed en proxy för inlåningseffekten från QE och QT.

Källa: Riksbanken och Riksbankens veckorapport

Utvecklingen i riskpremierna på säkerställda obligationer ger ytterligare stöd för denna tolkning. Om bankerna hade behövt öka sin marknadsfinansiering borde riskpremierna på till exempel säkerställda obligationer ha pressats upp. Men som framgår av diagram 3 har de varit relativt stabila och till och med fallit, trots det ökade obligationsutbudet från Riksbankens kvantitativa åtstramningar från 2022.¹⁷

För att diskutera om åtstramningarna kan få större genomslag framöver ser vi nu på utvecklingen på repomarknaden och bankernas utbud av repofinansiering.

¹⁶ Säkerställda obligationer som andel av total finansiering för de tre svenska storbankerna har minskat mellan årsskiftet 2019 och 2025 från 24 procent till 18 procent. Andelen säkerställda obligationer och annan lång marknadsfinansiering minskade från 34 procent till 26 procent under samma period.

¹⁷ Från senare delen av 2021 började riskpremierna stiga, troligen på grund av högre inflation och räntor, en globalt annorlunda prissättning av kreditrisk och förändrade förväntningar om kvantitativa åtstramningar.

Diagram 3. Riskpremie på säkerställd obligation med 5 års löptid

Ränteskillnad mot swapränta, baspunkter

Anm. Riskpremien avser skillnaden mellan nominell ränta och en ränteswap med motsvarande löptid. Serien är justerad med 5 dagars rullande medelvärde. Markeringen under 2020 och 2022 avser annonseringen av utökade tillgångsköp under coronapandemin och annonseringen av QT.

Källa: Riksbanken

Åtstramningarna kan få större effekter framöver

Lånefinansierade aktörer som hedgefonder har alltså köpt en stor del av de säkerställda obligationer som Riksbanken sålt eller låtit förfalla. Det tyder på att tillgången till finansiering via repor har varit god under senare år. Men om den situationen ändras och banksystemet begränsar repovolymen kan nya obligationsköp behöva genomföras av investerare som finansierar sig med befintlig inlåning. Det skulle minska inlåningen i banksystemet, vilket ökar bankernas behov av annan marknadsfinansiering, som ofta är dyrare och kan få effekter på de finansiella förhållandena.¹⁸ Hur stora effekterna blir är svårt att förutsäga och beror bland annat på hur kreditefterfrågan utvecklas.

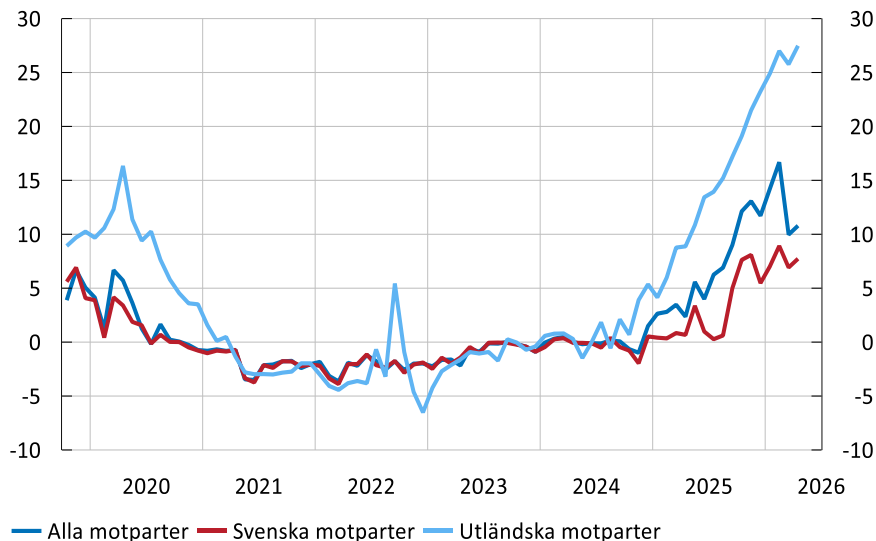
Det finns också tecken på att tillgången till repor försämrats på senare tid. Mellan 2021 och första halvåret 2024 förefaller tillgången ha varit god, då de flesta transaktioner – oavsett motpart – genomfördes till räntor nära styrräntan, se diagram 4. Men under andra halvåret 2024 började en skillnad mellan svenska och utländska motparter framträda. Utländska aktörer, som står för majoriteten av repovolymen i säkerställda obligationer, mötte högre räntor än svenska aktörer. Under 2025 har den skillnaden blivit betydande. Det kan indikera att bankernas utbud av repor är begränsat.

¹⁸ Detta följer av att banksystemet anpassat sig genom att minska löptiden på sina skulder på grund av utbudet av centralbankslikviditet och inlåning. När centralbankslikviditeten och inlåningen minskar behöver banksystemet anpassa sig igen, men denna gång genom att förlänga löptiden på sina skulder. Det gör de bland annat genom att emittera säkerställda obligationer. För vidare resonemang se exempelvis [FSR 2024:1 FÖRDJUPNING – Hur påverkar kvantitativa åtstramningar bankerna?](#)

Samtidigt minskade likviditetsöverskottet i banksystemet i samband med Riksbankens åtstramningar, vilket sannolikt har bidragit till högre reporäntor generellt eftersom efterfrågan på likviditet ökade på interbankmarknaden.

Diagram 4. Volymvägda räntor för repor i säkerställda obligationer i SEK

Ränteskillnad mot styrränta, baspunkter

Anm. Diagrammet avser räntor på repor mellan penningpolitiska motparter och andra motparter. Svenska motparter inkluderar även Danske Bank och Nordea. Räntorna avser repor med en veckas löptid. Det innebär att serierna kan anses som proxyer för räntor i repotransaktioner då bland annat de utländska motparternas repor ofta har längre löptider.

Källa: Riksbanken

Även om reporäntorna har stigit har hedgefonder och andra finansiella intermediärer som finansierar sina obligationsinnehav via repor hittills hållit sina innehav relativt oförändrade (se diagram 5 i appendix). Det tyder på att deras affärsmodell fortfarande är lönsam. Men om finansieringskostnaden för repor ökar ytterligare kan affärsmodellen snabbt bli olönsam, vilket skulle kunna få lånefinansierade aktörer att sälja sina innehav. Om de börjar sälja kommer en större mängd obligationer ut på marknaden. Om obligationerna då köps av andra investerare som inte behöver lånefinansiering minskar inlåningen i banksystemet. Det ökar i sin tur bankernas behov av alternativ finansiering, exempelvis genom emissioner av långfristiga säkerställda obligationer. Det skulle sannolikt leda till att riskpremierna på dessa värdepapper behöver öka mot andra räntebärande tillgångar för att andra köpare ska attraheras.

Avslutande reflektioner

Vår analys indikerar att bankerna och de lånefinansierade aktörerna hittills har absorberat en stor del av de obligationer som Riksbanken har sålt eller låtit förfalla genom kvantitativa åtstramningar. Det innebär att kompositionen på bankernas tillgångssida har förändrats, från centralbankslikviditet till ökat obligationsinnehav och utlåning (omvända repor). Det har bidragit till att banksektorns inlåning har varit förhållandevis stabil. Den senaste tidens stigande räntor på repor tyder dock på att de

lånefinansierade aktörerna fått sämre tillgång till finansiering. Det kan innebära att åtstramningarna får större genomslag på inlåningen framöver.

En del av Riksbankens obligationsinnehav återstår fortfarande, och ska säljas eller förfalla framöver. Den kan sannolikt fortfarande absorberas förhållandevis friktionsfritt, om reporäntorna fortsätter att möjliggöra lönsamma positioner för lånefinansierade aktörer och bankerna efterfrågar mer obligationer för sina egna likviditetsportföljer. I så fall kan de kontraktiva effekterna bli små eller utebli. Men om de lånefinansierade aktörerna skulle få sämre tillgång till finansiering kan icke-lånefinansierade aktörer i stället behöva absorbera resterande obligationer, vilket skulle få större effekter på riskpremier och inlåning än vad vi hittills sett under Riksbankens åtstramningar.

Referenser

Acharya, Viral V., Rahul S. Chauhan, Raghuram Rajan och Sascha Steffen (2023), "Liquidity Dependence and the Waxing and Waning of Central Bank Balance Sheets", *NBER Working Paper* nr 31050, National Bureau of Economic Research.

Andersson, Björn, Meredith Beechey Österholm och Peter Gustafsson (2022), "Riksbankens köp av värdepapper 2015–2022", *Riksbanksstudie* nr 2, Sveriges riksbank.

Andersson, Erik och Peter Kaplan (2024), "Vad drev de kraftiga svängningarna i inlåningen mellan 2020 och 2023?", *Ekonomiska kommentarer* nr 5, Sveriges riksbank.

Armeliuss, Hanna, Carl Andreas Claussen och David Vestin (2020), "Pengar och penningpolitik i kristider", *Ekonomiska kommentarer* nr 4, Sveriges riksbank.

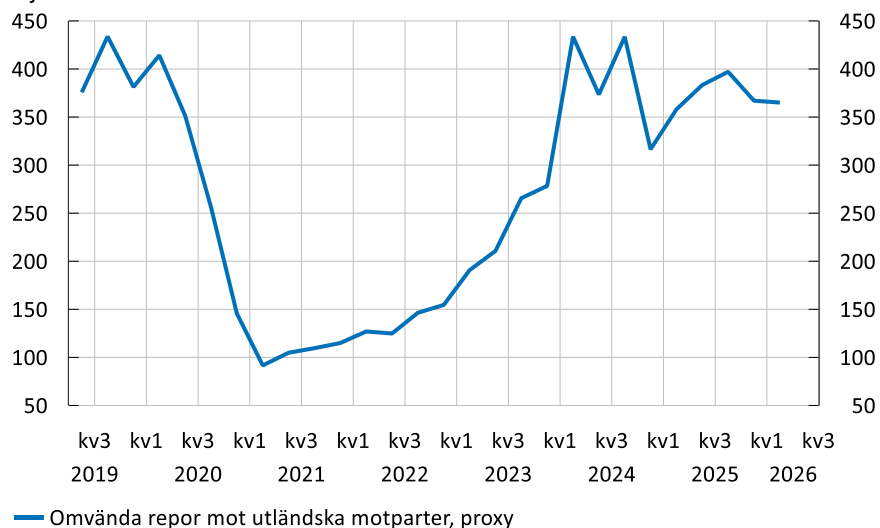
Kaplan, Peter och Momodou Njie (2024), "What drives variable mortgage rates?", *Staff memo*, Sveriges riksbank.

McLeay, Michael, Amar Radia och Ryland Thomas (2014), "Money creation in the modern economy", *Bank of England Quarterly Bulletin*, Q1, s. 14–27.

Appendix

Diagram 5. Omvända repor

Miljarder kronor

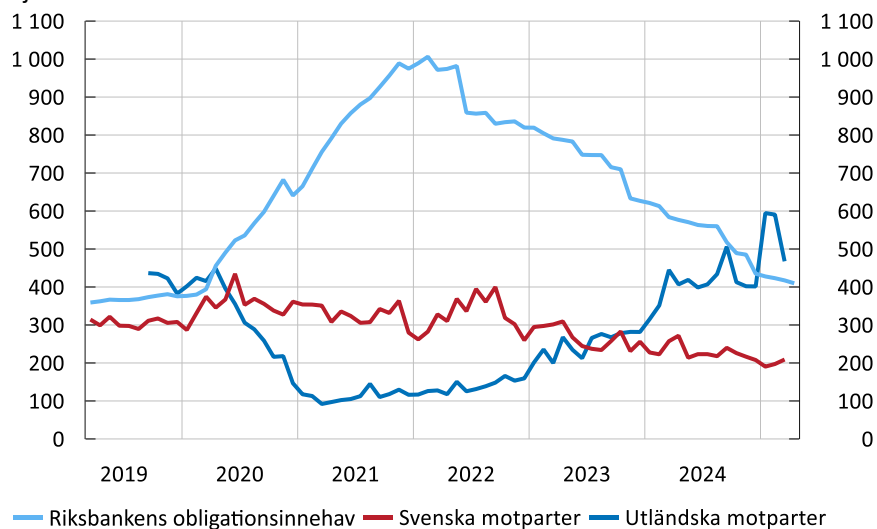

Anm. Datapunkterna från kvartal 2, 2025 är framskrivna med hjälp av utvecklingen i summan av MFI:s utlåning till "Övriga EU-länder" och "Övriga utlandet" i finansmarknadsstatistiken från SCB.

Källa: Riksbanken och SCB

Diagram 6. Omvända repor, svenska och utländska motparter

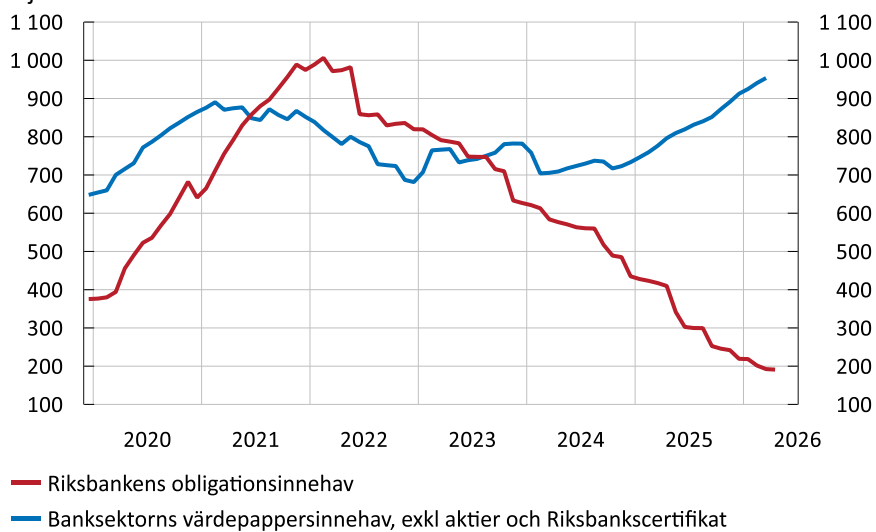
Miljarder svenska kronor

Källa: Riksbanken

Diagram 7. MFI värdepappersinnehav i svenska kronor

Miljarder svenska kronor

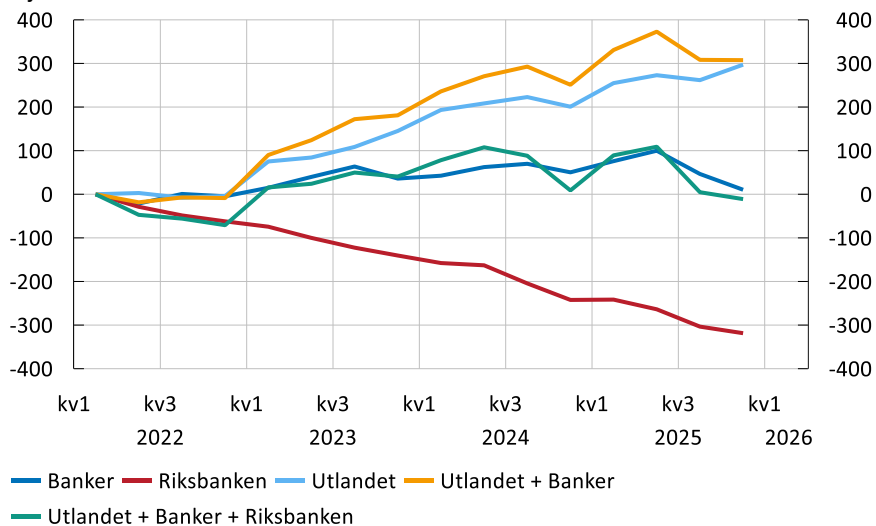

Anm. Värdepapper i svenska kronor, exklusive innehav i aktier och Riksbankscertifikat.

Källa: Riksbanken

Diagram 8. Förändring i innehav av säkerställda obligationer under kvantitativa åtstramningar

Miljarder svenska kronor

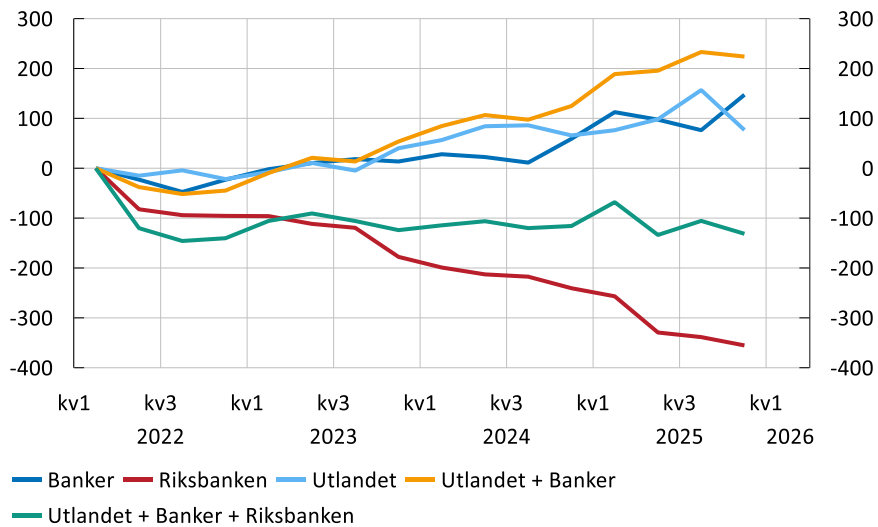

Anm. Serierna är indexerade till 0 under mars 2022.

Källa: Riksbanken

Diagram 9. Förändring i innehav av statsobligationer under kvantitativa åtstramningar

Miljarder svenska kronor

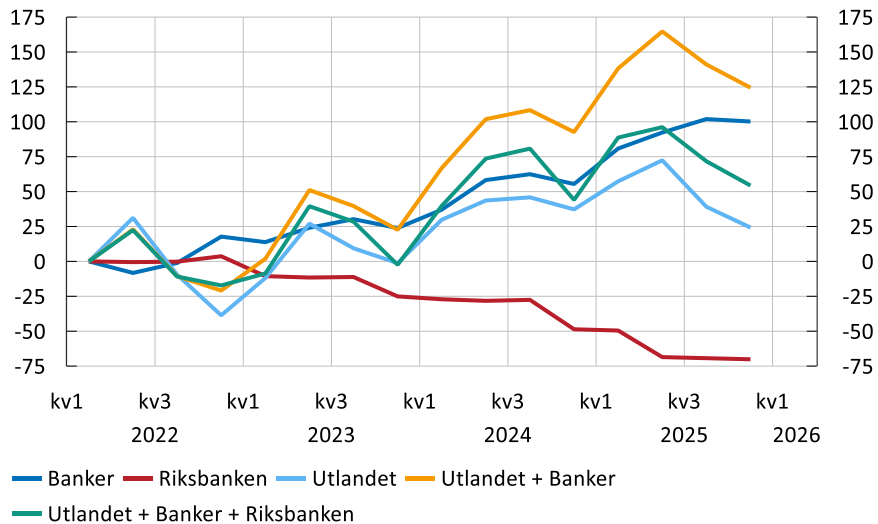

Anm. Serierna är indexerade till 0 under mars 2022.

Källa: Riksbanken

Diagram 10. Förändring i innehav av kommunobligationer under kvantitativa åtstramningar

Miljarder svenska kronor

Anm. Serierna är indexerade till 0 under mars 2022.

Källa: Riksbanken

SVERIGES RIKSBANK

Tel 08 - 787 00 00

registratorn@riksbank.se

www.riksbank.se

PRODUKTION SVERIGES RIKSBANK)